

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any. XIII

Reus Diumenge 16 d' Octubre de 1898

Núm. 3.724

BREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Ptas. 1
provincias trimestre, reforzado de 100 pesetas.
Extranjero y Ultramar.
Anterius, a preus convencionals.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals
librerías d'aquesta ciutat y de fora. Job aguaf. G. S.
En Barcelona, litografia Malloré, carrer Junquera, 6.
No se retornan los originales encara que no's publica.

Farmacia Serra | 12 ANYS

XAROP SERRA

Oberta tota la nit

es lo millor remey pera combatre per crò-
nica y rebelde que sia tota classe de . . . .

mós

La que paga més
contribució de la província.

Carta del general don Camilo G. de Polavieja

Carta de D. Lluís Domenech y Montaner à LO SOMATENT

Sr. Director del periódich LO SOMATENT

Barcelona 14 d' Octubre de 1898

Molt senyor meu y de ma distingida consideració. Li prego la inserció en lo periódich que dirigeix de la present carta y del important document mes avall copiat.

L'estudi á que's refereix aquest document en sas primeras ratllas, va esser fet ab lo concell y aprobadó d' entitats á quinas tenia jo la obligació moral de consultar, y á demanda d' altres entitats no políticas de Catalunya que creuhen ser precisa avuy la administració autonómica de nostra terra.

La gravetat dels conceptes, desgraciadament massa certs, y la extensió de las aspiracions que incloia l'estudi, feren que no fos acceptat pera circularlo públicament, sino que atenuant los conceptes y reduint considerablement las conclusions. s' en feu un altre de consemblant. Lo que haviam intervingut en lo primer y teniam antecedents molt determinats, creguerem precis posar en clar nostra opinió y circularem privadament algunas copias del referit estudi. A una d' ellas contesta lo general senyor Polavieja.

La trascendencia que pera lo porvenir de la nostra terra tindrian las reformas que en la adjunta carta se prometan, fan que m' crega en l' ineludible deber de ferlas públicas, pera que Catalunya ne puga pendrer acta y adoptar respecte d' ellas l' actitud que mes convenient li sembli.

Donantli anticipadament las gracies s' ofereix de vosté afectissim s. s. s.

LLUÍS DOMENECH.

CARTA DEL SR. POLAVIEJA

Sr. D. Lluís Domenech y Montaner.

Muy señor mio y distinguido amigo: Recibí su carta y he leido con detenimiento el interesante estudio que me remite.

Como me gusta ser claro he de expresarle que en la actual situación de España considero imposible implantar algunas de las reformas que me indica, que necesitan preparación y un estado social correspondiente a ellas.

Pero como expresarle esto solo pudiera parecer una evasiva mas que contestación á sus indicaciones, vea V. lo que yo haría si llegara a gobernar.

Ya expuse en el manifiesto mis ideas descentralizadoras, y mi firme resolución de dar a la vida regional en todo lo que no afecta á la unidad del Estado y al ejercicio de la Soberanía la amplitud necesaria para que se desenvuelva sin las trabas á que hoy está sujeto.

Este principio no puede llevarse al gobierno como una ley de inmediata y uniforme aplicación á todo el país, sino para desarro-

llerlo en conciertos con aquellas regiones cuya capacidad administrativa sea tan notoria como la de Cataluna.

Concretando mis ideas de gobierno á las cuatro provincias catalanas le manifiesto que haría lo siguiente:

1.º Implantar desde luego el concierto para la tributación directa por medio de cupos que podrán ser revisados periódicamente con aumento ó rebaja según las alteraciones que haya tenido la riqueza afecta al impuesto.

Para ello, el gobierno organizaría las correspondientes oficinas de estadísticas cuyos datos habian de contrastarse con los que llevara la Diputación.

2.º Acometer la reorganización de la vida municipal sobre bases que den la debida representación en los Ayuntamientos á las fuerzas sociales y á los intereses corporativos en sus varias manifestaciones de capacidad, capital y trabajo.

3.º Como á la descentralización administrativa corresponde la creación de organismos regionales que dirija la vida económica sin funciones políticas, se refundirán en una sola las cuatro diputaciones de las actuales provincias.

4.º Entiendo que elevar el nivel intelectual de España es una de nuestros mas imperiosos deberes y urgente necesidad.

Por esto las regiones cuyo grado de cultura asegure el buen uso de tales facultades deben tener las de organizar la enseñanza profesional y técnica para el mejor desarrollo de sus intereses.

5.º Es principio de mi política el respeto á las instituciones jurídicas de cada región y el no tocar á ellas sino cuando fuera para perfeccionarlas con arreglo al espíritu, usos y necesidades de las regiones.

No creo preciso dar la forma de conclusiones á otras ideas de mi manifiesto y solo, como aclaración, diré á V. que es en mi propósito firme el de constituir las corporaciones administrativas con poco y útil personal, con funciones muy claramente determinadas y responsabilidades bien definidas.

Para el logro de mis propósitos no me cansaré de repetir que no quiero constituir un partido político, sino obtener el concurso y la activa cooperación de todas aquellas fuerzas sociales, y principalmente de las de carácter colectivo, que estén conformes con mi pensamiento y dispuestas á ayudarme en la difícil obra de reconstituir al país.

De esta carta puede V. hacer el uso que estime más conveniente y por lo mismo que en ella no expongo sino aquello que responde con absoluta fidelidad á mis sentimientos y convicciones.

Aprovecho con gusto esta oportunidad para ofrecerme con toda consideración suyo buen amigo y S. S.

Q. B. S. M.

Camilo G. de Polavieja

30 Septiembre 1898.

Secció doctrinal

Dos fets de la vida de Reus

Al veure ahir anunciat que havia ocorregut la mort del veterano Don Anton Pagés y Puignou, ens ha vingut à la memòria dos fets en los quals hi tingué una part activa dit senyor, los quals anèm à descriure.

Era l' temps del Carnaval; lo poble no estava pera celebrar tals festas; las lluytas entre progressistas y moderats eran mes fortes que mai. Los moderats, no obstant van vo quer fer festa, y en efecte, al últim de dits dias ó siga l' dimarts, sortíren en una adornada carrossa à distribuir dolsos entre las senyoras y senyoretas que s' estavan als balcons, servintse de las ballestas, com era costum alashoras: entre aquests hi anava lo Sr. Pagés.

La colla dels progressistes vegé ab disgust la cosa, y de cop y volta organisaren una surtida dels mateixos dirigits per lo Mac. Vila: surten vestits de diable, ab dos tabals destremptats al devant; se derigeixen à la plassa de las Monjas (avuy de Prim) y baixan los uns per lo carrer de Monerols, mentres los altres ván à sortir à la plassa de la Constitució per lo carrer de las Galanas.

Estaven los moderats devant de casa Don Ramón d' Alba, en quals balcons hi havia varias senyoretas, cuant las dos colles de diables arribaren á la plassa quedant al mitj los primers; y alí fou lo desfet. Fican los diables má als civaders que portavan y comensan à tirar pessas de sis als de la carrossa, salta la brivalla y 'ls grans sobre d' aquesta, y entre l' escàndol que allí s' promogué, s' abalansan los diables á las rodas y treuen les clavetas del fuell: un tir que se suposa sortí dels moderats, enfuriosa las mulas, y la sort feu que sense desgracias personals acaba la cosa; xillan las donas, se retiran los moderats y 'ls diables altre vegada cap à casa ab los timbals sens destrempar.

Vingué à Reus Donya María Cristina, acompañada del Capità General Don Ramón María Narváez.

Soríen de Casa la Ciutat, à la quatre de la tarde y sent ja la Reyna à la carretel—la, uns cuants moderats que estaven de peu à la plassa, dirigitse als allavors demòcrates que tranquil·lament veyan passar la comitiva al balcó del café den Curriol de la casa que avuy se diu casa Hernández, donan un crit de «Viva la Reyna»; ningú respon y tornan à insistir ab lo mateix crit,—y acte seguit contestan los del café:—Constitucional.

Enfadats los moderats repeteixen dos ó tres vegadas lo mateix crit, y la mateixa contestació fou donada.

La Reyna no's vol quedar à dormir à Reus y en mitj de una pluja molt forta marxa à dormir à Tarragona.

Y deya lo Sr. Pages: «jo massa jove anava ab los moderats; mes me robaven lo cor aquells demòcrates que ab tanta valentia arrostravan las consecuencias del que podríà venir».

Es que l' esperit liberal dominava en aquell Señor, mes de lo que ell se creya.

V.

Espigolant

Com defensan los pobles la seva Industria

Si aquí alguns comerciants vegessin fer lo que pena conservar y crear industrias fan altres Estats, se l' sentiria de la lluna. Pera que vagin aprenent la manera com progressan y s' regeneran—aquest vocable està de moda—los pobles, traduïm d'un periódich francés la següent comunicació del Embaixador de França à Viena; diu així:

«Un díeri austriach dona à coneixer un projecte de llei que s' deu presentar al parlament serbi y que tindrà per objecte afavorir lo desenrotillo de la industria en aquell Estat.

Al objecte de facilitar la instalació d' industries noves, lo govern acordará, las següent avantatges:

Entrada franca y lliure de las màquines, útils y materials de construcció que no's trobin en lo país;

Igualment entrada lliure pera las matèries primeras ó mitj fabricades que no's produheixin en lo país ó bé hi son produhidas insuficientement;

Les fustas que s' necessitin pera la construcció de fàbricas, ponts ó camins serán donadas per los boscos

de l' Estat y las fàbricas disfrutarán d' un privilegi pera la utilització dels salts d' aigua;

Los carbons serán servits al preu de cost de les mines perteneixents al Estat y aquest donerà gratuitament una hectàrea de terreno pera la instalació de cada fàbrica;

Pera'l transport de eixas mercancies s' estableixen tarifas especials y de favor per las companyías de ferrocarrils;

Las fàbricas que s' creuin tindrán un dret de prioritat en cas de subastas públicas y disfrutarán de una milloració del 10 per 100 demunt dels preus mercats à Londres, Berlín, París ó Viena.

Pera obtindre tots aquests avantatges cal tindre las següents condicions: Ocupar al menys 50 treballadors y 50.000 dinar de capital; treballar las primeras matèries ab un utilitatge perfeccionat; després de cinch anys d' explotació, servirse del 50 per 100 de treballadors serbis.

Los avantatges senyalats son concedits per deu anys y poden—en certs cassos—ser prorrogats per un nou període de deu anys. Las fàbricas deurán funcionar un any després de concedits aquests privilegis.

CRÒNICA

Observacions Meteorològicas

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT
del dia 15 d' Octubre de 1898

Horas d'obser	Baròmetre aneroide	Greu d'humitat	Pluja en 24 horas	Aigua evap. en 24 h.	Estat del cel	Observ. particular
9 m.	755	92		3.3	Núvol	
3 t.	754	91	.			

Horas d'obser	TEMPERATURAS			VENTS		NUVOLS
vació	Màxima	Mínim.	Ter. tip.	direcció	classe	can.
9 m.	Sol. 27	13	18	S.	Cumul	0.7
3 t.	Sombra 23		22	S.		0.6

Industries locals

En la elegant sala d' exposicions que l'ebanista don Enrich Oliva té en las casas de Boule núms. 52 y 54 del carrer de Llovera, propietat de nostre amich Sr. Guardiola, ha quedat exhibit aquests dias una col·lecció de mobles fabricats per dit industrial, que han acreditat una vegada més lo gust exquisit y la perfecta execució que hi ha en tots los treballs que surten de dit acreditadíssim taller.

Al veure dit mobiliari y felicitar al Sr. Oliva per l' acert al que ha estat construït, lo que mereixia ferse públich, dit senyor ens pregá no ho fessim per quant hi hauria tal vegada interès en coneixer los verdaders duenyos dels mateixos, quals noms no sabia si estava autorisat pera revelar, si be es de creure que serán persones de calitat y de les de primera fila de nostra població, poig dit mobiliari correspon à habitacions poch comunes per ser realment dignas de formar part de la ornamentació d' un palau, atés lo cual, no hem pogut resistir la tentació de parlarne, per lo que 'ns dispensem dit senyor, encara que s' mereixi l' assumptio tractarlo ab un article artístich y no en la forma que 'ns hem proposat ferho.

Quatre son las habitacions que han d' ocupar la part dels mobles exposats: un menjador, dos quartos de dormir y un despaig.

Lo mobiliari de menjador se compón de 16 cadires, 2 sillons de ximenea y un bufet, aixis com uns arrimaderes ab tantas divisions com sitis distribuïts en la sala-menjador.

L' estil adoptat es lo renaixement modern. La fusta empleada lo noguer y la materia dels assentos pell ó cordobá. Artístichs dibuixos y esculturas ben tallades adornan los plans de fusta de cadires y sillons, formant bell conjunt ab dit marroquí dels assentos y respatllets, que 's subjectan, uns apropiats y elegants claus. Los guarda parets ó arrimaderes indican las divisions de cada cadira ab uns semi-pilans que trencant lo plà de la fusta ostentan lo dibuix ab armonia ab los montants de ditas cadiras. Lo més sobressortint d' aquest mobiliari es lo bufet. De proporcions monumental, lo cos inferior està distribuït en dos armaris laterals, y un de central, que, encara que de mes amplaria, no es tan alt à fi de deixar un buyt entre l' mateix y la taula de pedra, espay destinat a un dels múltiples serveys del moble. Los panys de cada una de ditas portas son unes belles escultures à tot relleu buydades al màxim no-guer. De dits armaris laterals inferiors se'n alsan, aguantats per uns pilans demunt de la pedra, altres dos ab belles columnas y artístich remate. Los espays centrals d' aquests no desmereixen en res de sos con-

güeres, destacantse d' uns y altres la ferramenta de bronze daurat colocada demunt de panyo de grans. L' espay que queda entre 'ls referits armaris laterals superiors, l' occupa una clarissima lluna de Venecia, bisellada, que treuen son quadrilongo apaisat las línies d' un arch rebaixat, demunt del qual s' hi extén una faixa horizontal com à coronament, que es una obra en materia d' escultura; puig à gran relleu s' hi destegan preciosas fruytas combinades ab artístich fullatje. En síntesis, lo bufet descriu es un móble monumental de primera classe dins dels de son gènere y no abundants per perteneixer, com hem dit, al renaixement modern no molt extés encara.

Un mobiliari de cuarto, compost de llit, taula de nit, escriptori, lavabo y cadires, forma la segona sèrie. Lo noguer es la sola fusta empleada en lo mateix, y suavisan la severitat de la mateixa uns daurats ben disposats. Profusió d' esculturas secundan las línies generals dels mobles, contribuïnt, junt ab l' or batut aplicat, à completar la part artística que tenen los mateixos. Com apropiat per persones de gust exquisit, l' artista ha buydat tot son saber y travail en las motllures y plefons que tenen lo lavabo y 'l bufet. sent aquest últim móble lo que mereix ser examinat ab tota detenció per los diminuts, detallats y notables dibuixos que adornan y componen las portes, repartiments y demés accessoris superiors.

En l' altre mobiliari de cuarto, à més del llit, lo que sobressurt es l' armari mirall. Perteneix aquest joch al estil Lluís XV. Pera fer ressaltar més aquest estil d' origen francés ha sikut adoptada la caeba en combinació ab lo «paló rosa». La capsalera y devant del llit tenen unes curvatures de línies elegantíssimes y proporcionades y las esculturas que, com à derivacions de las mateixas se remuntan, formant sorprendents caragols combinats ab promontoris y perleria, estan executades ab tot lo més perfecte coneixement del estil. Los daurats forman un dels principals papers en la ornementació.

Si preciós es lo referit llit, no té comparació el colossal armari que es una expléndida pessa. La disposició es de tres cossos: lo central mes sortit y per lo tant de més elevació, es lo que porta'l mirall molt mes gran que de cos enter, bisellat; y treua la monotonía de son espai undibui desargentat que representa un ramatje ab unes papallones que s' hi acostan, una de las quals va à ser presa per un voràs auçell; representat tot ab una gracia y coqueteria inimitable. Las fullas dels armaris laterals son de fusta tupida y bordejades de curves en relleu progressiu y perfecta disposició, ocupant lo centre un medalló, que separat del restant dibuix com per un march, de «paló rosa», representa una panera decantada y replena de flors que per son bulto al natural hi semblan aplicades, sent per lo contrari deixades al buydar lo macís de la fusta. Tant èsta secció de móble com l' altra central, tenen un remate apropiat en un tot ab lo restant de la gran pessa. La ferramenta tota, inclús la clau es proporcionada al estil y gust. En suma, aquest móble es un «chel d' œuvres que no sembla sino que haja sigut extret de las Tullerías.

Los restants mobles destinats à una persona de carrera ó negocis, son un escriptori ó taula-ministre, una cadiro de brassos y las restants sols ab respallier, constituint tot de noguer ab primorosas esculturas, strayent per lo tant la atenció la gran cadiro y en particular la taula, que tenen unes esculturas fetes ab tot primor.

Tals son donchs los mobles que vé d' exposar lo Sr. Oliva que, à nostre concepte, mereixen ser reproduïts à la fotografia pera que pugni ser una prova exacta y fehaciente del punt abont ha arribat nostra ciutat en materia d' ebanisteria, degut principalment à la comprensió profunda d' aquest ram de construcció que té lo Sr. Oliva, inspirat en las revistas que periòdicament lo posen al corrent de tot lo bò y millor que existeix y s' fabrica per tot arreu.

Encara que sia repetirlo, dits mobles semblan perteneixents à magnata ó sobirans y exglesies de sos casals y palau; tal es lo gust, magnificència y explendor que ostentan.

Per la via de Tarragona arribaren el matí d'ahir de la veïna capital, més de cent llicenciat del exèrcit, perteneixents als cossos d'infanteria y artilleria de dita placa, los quals tornaven à sus casas respectives havent-hi alguns de nostra ciutat, molts dels pobles de la rodalia y de nostras comarcas veïnes y una bona part també del Nort y Noroest d' Espanya; per traslladarse à qualqus ultims punts prengueren lo ferrocarril de la línia dels Directes de Saragossa y Madrid. Alguns de dits llicenciat se planyfan de que si be l' Estat los paga lo passatge en ferrocarril, no fa lo mateix respecte als que tenen precisió d' utilzar dili-

